

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Danou Černou ve věci

žalobce: X, narozený dne X
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 21. 8. 2024, č. j.: MV-103683-5/SO-2024

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 21. 8. 2024, č. j.: MV-103683-5/SO-2024, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 26. 6. 2024, č. j.: OAM-89917-19/ZM-2023, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 42g odst. 2 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).

II. Obsah žaloby

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

2. Žalobce v podané žalobě namítl, že po doložení vadné náležitosti žádosti v podobě pracovní smlouvy nebyl ze strany správního orgánu jakkoli notifikován o vadě žádosti a namísto zaslání výzvy a poučení o možnosti odstranění vady byla žádost zamítnuta. Každá nedokonalost žádosti brání jejímu projednání vede k postupu podle § 45 odst. 2 správního řádu, neboť pokud by tomu bylo naopak, správní orgán by dle tohoto ustanovení postupoval jen, když náležitost žádosti nebyla vůbec doložena. Žalobce měl být informován o vadě pracovní smlouvy, protože je napadené rozhodnutí nezákonné. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná trvala na zákonnosti a správnosti napadeného rozhodnutí, odmítla žalobní námítky jako nedůvodné a odkázala na obsah napadeného rozhodnutí. Žaloba podle názoru žalované nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci. Žalovaná poukázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2016, č. j. 3 Azs 143/2015-37, dle něhož správní orgán nemusí stěžovatele v předstihu upozornit na nesplnění věcných podmínek pro udělení pobytového oprávnění. Žalobce však byl v rámci výzvy k seznámení se s podklady řízení upozorněn na vzniklý rozpor týkající se pracovní smlouvy. Žalovaná navrhla žalobu zamítnout.

IV. Podstatný obsah spisu

4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 21. 12. 2023 žalobce podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Přiložil pracovní smlouvu s číslem volného místa 27 700 900 713 ze dne 14. 12. 2023 uzavřenou se společností E. s. r. o. Mělo se jednat o práci na pozici pomocného kuchaře se stanovenou týdenní pracovní dobou 40 hodin a místem výkonu práce v Praze 2 s nástupem ode dne obdržení povolení.
5. Podle sdělení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, č. j.: OAM-41290-12/ZM-2022, žalobce jako držitel zaměstnanecké karty dne 10. 6. 2022 doručil oznámení o změně zaměstnavatele ve smyslu § 42g odst. 7 zákona o pobytu cizinců, přičemž byly splněny podmínky pro zaměstnávání na pracovním místě u společnosti E. s. r. o., s druhem práce (CZ-ISCO): Číšníci a servírky, číslo volného pracovního místa: 25 415 520 767. Ve Výzvě k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 8. 2. 2024, č. j.: OAM-89917-13/ZM-2023, byl žalobce upozorněn na skutečnost, že pracovní pozice uvedená v pracovní smlouvě neodpovídá pracovnímu místu vedenému v evidenci volných pracovních míst, čímž žalobce nesplňuje podmínku v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců a jeho žádosti nelze vyhovět.
6. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 26. 6. 2024, č. j.: OAM-89917-19/ZM-2023, byla žádost zamítnuta a platnost zaměstnanecké karty dle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců nebyla prodloužena pro nesplnění podmínky v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Podle odůvodnění měl být žalobce na základě jím předložené pracovní smlouvy zaměstnán na jiné pozici, než je pozice v Centrální evidenci volných pracovních míst, pro kterou byla zaměstnanecká karta vydána, případně oznámena změna dle § 42g odst. 7 a násl. zákona o pobytu cizinců.
7. Žalobce podal dne 30. 6. 2024 odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu, doručenému dne 27. 6. 2024. Namítal, že prvostupňový orgán pochybil, pokud nebyl vyzván k odstranění vad žádosti, nebyl notifikován o existenci vady pracovní smlouvy, nebyla mu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

poskytnuta lhůta k nápravě ani nebylo uvedeno poučení o následcích neodstranění vady a způsobu jejího odstranění.

8. Dne 21. 8. 2024 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí. Žalovaná konstatovala, že žalobci byla zaměstnanecká karta vydána, resp. byla oznámena změna, pro zaměstnávání na pracovní pozici „číšníci a servírky“ s číslem EVPM 25 415 520 767. Pouze na tomto pracovním místě byl žalobce oprávněn k výkonu závislé práce, a jestliže požaduje zaměstnání na pozici pomocného kuchaře s číslem 27 700 900 713, měl za tímto účelem učinit oznámení ve smyslu § 42g odst. 7 a násl. zákona o pobytu cizinců. Poté by jeho žádost byla posuzována ve vztahu k volné pracovní pozici pomocného kuchaře s číslem 27 700 900 713, avšak žalobce tento postup neuplatnil.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Podle § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců *žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty.*
11. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců *ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 věty první nebo v § 42g odst. 4 anebo je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e), a dále, jestliže Úřad práce České republiky – krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále § 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na posledně oznámenou pracovní pozici.*
12. Soud předně uvádí, že napadené rozhodnutí neshledal nepřezkoumatelným ani nedostatečně odůvodněným. V projednávaném případě lze totiž jednoznačně vysledovat úsudek žalované, který v napadeném rozhodnutí zcela přezkoumatelným způsobem zdůvodnila, když vysvětlila, jakým způsobem, z jakých důvodů a na základě jakých konkrétních ustanovení zákona daný případ řešila. Stejně tak je možné hodnotit i odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu, které odpovídá judikатурním požadavkům stran přezkoumatelnosti správního rozhodnutí.
13. Argumentace obsažená v žalobě se vztahuje pouze k procesnímu postupu správních orgánů, přičemž žalobce nevznáší žádné námitky proti hmotněprávním důvodům, které správní orgány vedly k zamítnutí žádosti.
14. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 4. 2016, č. j. 3 Azs 143/2015-37, na který žalovaná opodstatněně upozornila, se týká povahově podobné věci. Prvostupňový

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

orgán vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť se žadateli nepodařilo prokázat zákonem předpokládaný příjem nezbytný k vydání povolení. Prostřednictvím výzvy k doložení potřebných příjmů chtěl prvoinstanční orgán přimět žadatele k doplnění podkladových materiálů pro rozhodnutí o jeho žádosti, poskytl žadateli možnost doplnit rozhodné skutečnosti. Krajský soud přitom podle Nejvyššího správního soudu správně poukázal na fakt, že žadatel v souladu s požadavkem zákona doprovodil svou žádost vyžadovaným dokladem; jeho žádost byla věcně projednatelná, a tak nebylo povinností správního orgánu vyzývat ho k jejímu doplnění. Nejvyšší správní soud souhlasil s názorem krajského soudu, že se jednalo o nadstandardní poučení účastníka řízení o podmínkách, za nichž může být uděleno požadované pobytové oprávnění. Správní orgán především žadatele vůbec nemusel v předstihu upozorňovat na nesplnění věcných podmínek pro udělení pobytového oprávnění, respektive na nedostatky ve skutkových okolnostech podstatných pro posouzení žádosti. V souladu se zásadami, které ovládají správní řízení (§ 4 správního řádu), mu však poskytl větší procesní komfort a umožnil dodatečně doložit potřebný příjem.

15. V posuzované věci byl žalobce formou výzvy k seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí vyrozuměn že pracovní pozice uvedená v pracovní smlouvě neodpovídá pracovnímu místu vedenému v evidenci volných pracovních míst, čímž žalobce nesplňuje podmínku v § 42g odst. 2 písm. a) zákona o pobytu cizinců a jeho žádosti nelze vyhovět.
16. Výzva byla žalobci doručena vložení do schránky dne 28. 2. 2024, následně byl žalobce dvakrát vyrozuměn o možnosti nahlédnout do spisu (výzvy ze dne 27. 3. 2024 a ze dne 16.5.2024), přičemž ani jednou tuto možnost nevyužil. Prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 26. 6. 2024, žalobce měl tedy dostatečný časový prostor k doložení pracovní smlouvy na místo odpovídající pracovnímu místu vedenému v evidenci volných pracovních míst. Prvostupňový správní orgán přitom ve světle výše zmíněných závěrů v rozsudku Nejvyššího správního soudu, č. j. 3 Azs 143/2015-37, nemusel upozorňovat na vady pracovní smlouvy. Nedoložení pracovní smlouvy na místo odpovídající pracovnímu místu vedenému v evidenci volných pracovních míst není procesní vadou podání ve smyslu § 37 správního řádu, k jejímuž odstraňování slouží postup specifikovaný v § 45 odst. 2 tohoto zákona. Soud tedy uzavírá, že žalobcovu žádost bylo možno meritorně projednat a nedošlo k žádnému pochybení v procesním postupu správních orgánů.
17. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
18. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalované žádné prokazatelné náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. srpna 2025

JUDr. Dana Černá v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje X.